

(המשך מעמוד 25)

לחייבירות, וגם נטלי הבחינה בעצבות שהשתלטה עליי. היא החליטה למסור אותי לצער בעלי-חיים השרון, כי שמעה ששם יש סיכויים לצמצא לי אישפחה מאמצת. כשהגענו לצער-בעלי-חיים השרון, קיבלו אותי חלק מהכלבים בשימחה, אבל היו גם כאלו שניסו להתנפל עליי. הכניסו אותי למקום שבו היו גורים יותר קטנים ממני, רובם, כך שמעתי נורקו לרחוב, וישם נמצאו עליידי אנשים טובים והובאו הנה.

מכלבים אחרים שמעתי סיפורי ריחיים עצובים ומוזעזעים. לא ידעתי שאנשים מסוגלים להיות כל כך אכזריים, ולזרוק כלב קטן באמצע הרחוב, ולא להסתכל אחורה כשנפגע עליידי מכונית.

מבצב קשה, והבריאו לאחר תקופה ממושכת של טיפול מירי אדית רוזן ויווה אליעזר. שלקחו אותם לר"ר אודי לבב מכפר-סבא, שטיפל בהם במסירות.

צום ודיכאון

בגלל כל הסיפורים האלה שקעי תי בדיכאון, החיים נמאסו עליי ולא הייתי מסוגלת לאכול. אחרי צום של כמה ימים, ולאחר שסבלתי מקור איום כליליות, הבחינה אדית רוזן שמצב בריאותי גרוע, ולקחה אותי אליה הביתה.

ביקרנו אצל הר"ר לבב, שנתן לי אינפוזיה וזריקה לחיזוק. אדית לא החזירה אותי לצער-בעלי-חיים, ואני נמצאת אצלה כרגע בבית והיא מטפלת בי. אני יודעת שלא אוכל להישאר כאן זמן ממושך, כי לאדית יש שבע כלבות נוספות, וכולנו בתוך דירה קטנה, ופשוט אין אפשרות לחיות ככה.

החלטתי להתראיין לעיתון כדי לספר את העובר עליי ועל הכריי, הכלבים הסרייהבית, כדי שאנשים יידעו מה עובר עלינו. אולי יבואו לקחת אותנו למקום שבו נוכל לחיות בצורה קצת יותר אנושית.

אני מכינה שגם יחס אנושי לא תמיד מספיק, וצריך גם אמצעים. אני מקווה שאנשים שיקראו את קורותי חיי יהיו מוכנים לתרום לצער-בעלי-חיים השרון ובזכות התרומות יוכלו לגמור לבנות את הצריפים שלנו ויהיוסוף גנות למיננים. כדי שלא יהיה יש כל-כך קר בהורף.

אני עדיין תולה תיקות בבניי-אדם, ומקווה שאנשים טובים יקראו את הכיפור שלי ויכינו שאוכל להוסיף להם טיפחה בהייהם, וכמובן שאני מבטיחה להיות הכלבה הכינאמנה.

ניספר הטלפון של אדית רוזן: 05228920.

(המשך מעמוד 27)

לג'סטות, לליברטו המגוחך, לעלילה שאינה מנסה לזכות באמונו של הצופה התמים ביותר. יתר על כן, הוא מצפה לכל אלה, תביעתו היחידה היא, שכל הרברים המוכרים לעיפה יועלו לפניו מחדש במרץ ובתנופה אך ללא חידוש מעורר ספקות, כצביעותיות ובעוצמה, בלהט מוסיקאלי ובעתרת קולות מאומנים, אך לא בנוסח מעלה סימני שאלה. מי יכחיש שעמוט עוז יודע היטב כיצד להרתח את הורה האופראית שלו ולהעלות ממנה הכל משקר? עוז אינו יוצר למען השוטנים. הוא יוצר למען הנהנתנים.

לא עוף החול

אומנם, האופרה בשיאה מתעלה מעל למלאכותיות של הזאנר. למרות המלאכותיות הזאת, ולעיתים, ברגעים נדירים, גם בזכותה, בזכות המישמעת הפורמאלית המתחייבת ממנה, היא מעלה לפנינו לא אמת חיים מציאותית אלא מיטאפורה דרמטית-מוסיקאית. לית, המעוררת ברכה ראיגשית-הא סוציאטיבת תודעה ואמיתות של מציאות-על. לשם כך חייבת האופרה להתנשא כמו עוף-החול מתוך האפר של עצמה אחר שעלתה באש של מוסיקה טהורה, שפה חרשה הנובעת מאותה מציאות-על והמסגירה את סר דותיה. אבל נס נדיר זה לא יקרה כיצירה אקלקטית, שכולה רעיונות מכלי שני, חזרות על נוסחות מוסיקאיות ליות פופולאריות. על רגמים שכבר נוסו שוב ושוב והוכיחו את יעילותם כמתכונים לריגושיות שיטחית. כזאת היא הקופסה השחורה, שאינה עוף-חול כי אם עוף-מאכל.

אם בכמה מיצירותיו הקודמות של עמוט עוז — מיכאל שלי (בכחלקו הראשון), הר העצה הרעה, למשל — התמחשה יכולת להתעלות מן המלך דראמה אל המיטאפורה חושפת-האמרי תות, הרי באופרה החדשה לא קרו ניסים.

חומר מחשבה לגשמים

עוז מתגלה כאן כמאסטרו מיומן ושיגרת, מסוגל לביצועים מרויכים אך נעדר הארה רוחנית. למעשה, עוז של הקופסה השחורה הוא מעין בדרן ישראלי ממדרגה גבוהה: מישוה בדרן גתם של הגשמים, מלכי הבידור הקומי הסטיריאופי. מה שהוא מציע לנו הוא שווה-הדך טראגי-מלורמאטי של אמנותם הקומית, מעין "איליאס" לער מת המארגיטס" שלהם. אגב, קופסה שחורה עשוי לשמש בסיס מצויין לתוכנית חדשה של הגשמים, מעין אופרה-בזופה פארודית, המתבססת על המולודרמה הישראלית בהתגלמותה המושלמת. "ערב באופרה", כותרת רשימה זו (על פי שם סירטם הידוע של האחים מארקס) יכול לשמש כותרת נאותה למופע ממין זה.

במדיונה

ציונות

תיקונים בשלט-רחוק

אפשר לשבת בארצות-הברית, לשלם המישה דולר ו-22 סנט, ולשנות את ישראל מרחוק

במחצית מאי יתקיימו בחירות ל-קונגרס הציוני בכמה מארצות ה-גולה היהודית, ובניהן, ארצות-הברית. כיש ראל, יצטרכו הציונים להסתפק בחלר קת הצירים בין המיפלגות הציוניות לפי תוצאות הבחירות לכנסת בשנת 1984 — אחרי ניכוי קולות הערבים והקומוניסטים, אגודת-ישראל ו-ש"ס, שהן מיפלגות לא-ציוניות.

בארצות-הברית נפתחה מערכת הבחירות בתנופה רבת: המיפלגות הציוניות, שאף לאחת מהן אין יותר מכמה מאות חברים רשומים (מתוך כשישה מיליון יהודים אמריקאיים), יודעות שאם יאלצו לקרסם את מיספר ה-בוחרים ייתפשו בחרפתן.

מיליוני דולארים מושקעים עתה במסע-פירסום ויחסי-ציבור, המשתרע על פני עמודים שלמים בעיתונים ארשיים של ארצות-הברית, שכל עמוד בהם עולה יותר מ-50 אלף דולר. לפי מה נאמר במודעות הענקיות, כל אמריקאי ו/או כל קורא-עיתונים, השולח חמישה דולר, לפחות, למיפלגה הנראית לו, יהיה לבעל זכות-בחירה. לא רק שאין צורך להיות חבר במיפ-לגה הדימונית, אלא שאין כמובן גם כל צורך להוכיח את היותו של החבר, לפי הולכה או כל תקנה אחרת.

הדרך לזיופים רצופה בכוננות טר בות ורעות, ורק הריבונר-שילעולם יוכל לפסוק ולגלות כיצד הפכו כמה מאות חברי מיפלגה ציונית זו או אחרת אלפים, רכבות או יותר.

התנחלויות ותקציבים. אף מיפלגה ציונית אחת, מ-ש"מאל" או מ-ימין, אינה נעדרת מהקירקס הנודד הזה, ר"ץ ומפ"ם הקימו רשימה משותפת, הנהנית מתמיכת ניר-גזאיש אגנדה, אירגון יהודי מתקדם, המוחד רם כמעט לחלוטין עליידי המימסד ה-יהודי האמריקאי.

בחומר ההסברה ששולחות שתי המיפלגות הישראליות לאוהדיהן ב-גולה" (ורשימות הנמענים כולת, כמובן, גם ישראלים שהיגרו לארצות-הברית) — בבחירות לקונגרס הציוני יכולים כל ה-יורדים" להצביע) נאמר: "פתק הבוחר שלך יכול להפוך את ישראל למדינה פרוגרסיבית. אל תשאיר את ההחלטה למישוה אחר...". מנהיגי מפ"ם ור"ץ (חייקה גרוסמן, יאיר צבן ואלעזר גרנות; שולמית אלר

חיב אלוני

קירקס נודד וגם. ניו גזאיש אגנדה"

חמור של חוסר אחריות. אך להאשמה של שי שוהמי, ראש מינהל-התעופה, לא היה שחר. פשוט מפני ששחף לא הספיקה להטיס מיטענים. היא רק הודיעה על כוונתה לעשות זאת. הדרי החליט לפנות לשר-התחבורה, חיים קורפה, לדרוש הקמת ועדת חקירה ולתבוע את פיטוריו של שוהמי. **מיכתב במיסגרת.** אין זו ההתנגשות הראשונה של החברה עם מינהל-התעופה. בשנה שעברה האשים אותה המינהל כי היא מוכרת, שלא כחוק, כרטיסים מוזלים, והוטל עליה כופר של 2500 שקלים.

גם האשמה זו היתה בלתי מבוססת: בטיסות צ'רטר אסור למטיס למכור כרטיסים. זאת עושה גוף אחר, מעין מתוך, הנקרא "המארגן". אף להדרי לא היה איכפת. הוא היה מוכן לשלם את הכופר בשימחה, בתנאי אחד: שיקבל מהשר מיכתב שבו מפורטת האשמה. הוא חשב כי מיכתב כזה, המאשים אותו בהזולת תעריפים, ראוי להיתלות במיסגרת, כתעודת-כבוד.

את המיכתב הוא לא קיבל עד היום, לכן גם לא שילם את הכופר. מאחורי כל העניין מסתתרת מדיניות מזורה של מינהל-התעופה. כמו בכל התחומים, אוהב המנגנון להתעלל בקטנים. שחף היא חברה קטנה, המפעילה 12 מוניות-אוויר — מטוסים בני שמונה מושבים — ועוד שני מטוסים בני-21 מושבים. הטיסות שלה הן לאילת, לחיפה ולקפרסין. בשום מיקרה, אין היא מאיימת להשתלט על השוק, או לנגוס נתח רציני מ-30 אלף הנוסעים לאילת מדי שנה. מעמדה של אריקע, השולטת בשוק זה, איתן מתמיד. אבל, מה לעשות, במישר-ההתחברורה לא אוהבים קטנים.

תעופה

מתנכלים לקטן

יוסי הדרי תובע ועדת-חקירה

יוסי הדרי, מנכ"ל חברת-התעופה שחף, החליט שלא להגיב עוד. מזה זמן רב הוא נתון להטרדות בלתי-פוסקות מצד מינהל התעופה האזרחית, המגיש תלונות נגד חברתו. לשיא הגיעו הדברים השבוע, כאשר המינהל פירסם כי החברה מטיסה מיטענים לאילת, תוך הפרת תקנות התעופה, בלי בדיקות כטחוניות. הטסת מיטענים בדרך האוויר, מבלי לברוק את תוכנם, היא אכן מעשה

מבצע "אלמקס פי 3" אום עם אלמקס ללונדון

3 טיסות ללונדון
13 מכשירי Water Jet לטיפול בחניכיים Trisa
13 מברשות שיניים חשמליות Trisa
33 תיקי 'מודן'
133 חבילות שי של 'טבע'
333 מברשות שיניים אלמקס

אום עם אלמקס יעילה פי 3 במניעת עששת עם אמין כלזאוריד

מחשת השיניים אלמקס מאושרת ע"י הסתדרות רופאי השיניים בישראל מיוצרת ע"י TESA תעשיות פרמצביות בע"מ ברשיון GABA, שווייץ. לא כולל מיסים ההגלה ב-29.4.87. תקנון המבצע במשרדי טבע.